

שמעון הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 00038858-7
ירושלים, ז' סיון תשע"ו
13 ביוני 2016

אל: מר צ. לוי, מנהל אגף בכיר לפרישה וגימלאות, נש"מ.

הנדון: שיטת חישוב הגימלה

סימוכין: מכתבך אלי הנושא תאריך 4.5.16 (הגיע רק היום בדוא"ל)
מכתביי לנציב מיום 7.4.2016, 30.12.15 ו-26.8.14
מכתביי אל מר אהרונב מ-8.1.13, 20.3.13, 26.8.14
פניותיי הרבות מאד, באימייל/טלפונים ללשכת הנציב,
למר אהרונב, לגב' טובה בניטה, וללשכתך.

במכתבך שבסימוכין אתה ממשיך לצערי להתעלם מכל השאלות והעובדות שהעליתי במכתביי בסימוכין. אתה גם מסרב בעקביות לדבר אתי ישירות וללבן את הנושא בהגינות וביושר, ולכן אחזור על עיקר טענותי שנותרו ללא מענה.

לגבי הדרגה:

1. סעיף 12 בחוזה העסקתי קובע מפורשות:
הגימלא בגין תקופת עבודתי ב"כתב מינוי" תתבסס על "החלופה הגבוהה ביותר" מבין החלופות הבאות:

א: (סעיף 12א.1 לחוזה): **דרגתי "ערב החתימה על החוזה"** וזו היתה בזמנו **דרגה אחת מתחת לדרגה העליונה בסולם 13מח"ר**, (מקבילה היום לדרגה +45),
או:

ב: (סעיף 12א.2): **דרגת פרישה של חשב בכיר** (ללא קשר לסוג החוזה), **דהיינו +46** בשיא הותק. מאחר וכידוע, לכל עובד מדינה עם נתונים כשלי, (תואר שני, אחרי 42 שנות שרות, בנוסף ל-3 שנות שרות בצה"ל) מוענקת דרגת פרישה אחת (לפחות), ומאחר ובפועל החשבים הבכירים פורשים בדרגה +46 בשיא הותק, ברור ש**חלופה ב' היא החלופה הגבוהה ביותר** ולכן ע"פ החוזה **דרגת הפרישה שלי צריכה להיות +46**. דרגה 44 איננה החלופה הגבוהה ביותר ובודאי שלא זו הדרגה המגיעה לי "ע"פ האמור בחוזה".

2. במכתב המשנה לנציב שרות המדינה מר יעקב ברגר מ-24.1.2005 (מצ"ב פעם נוספת) נקבע בין היתר:
א: "מעמדך...**וזכויותיך הן של "חשב בכיר"** לרבות שכר ותשלומים נילויים, **דרגה וקידום לגימלאות**" (סעיף 2 למכתב).

ב: "**כל תיקון בתקן או בדרגה שיחול במועד כלשהו על כלל החשבים הבכירים, יחול גם עליך**" (סעיף 3 למכתב).

ג: "תהיה **זכאי לדרגה אישית, מעבר לדרגת השיא** במתח הדרגות של חשב בכיר בגין:
* "תואר שני" (יש לי), * "כל סיבה אחרת, לפי התקש"יר" (למשל: שרות מעל 40 שנה),
וכן * לפי "כללי ההעסקה בחוזה בכירים" (כמו הכלל שחשב בכיר פורש בדרגה +46).

יתירה מזאת: ע"פ סעיף 17 בחוזה, **כל שינוי לטובת העובדים, שדרגתם ומעמדם כשלי** (ולא חשוב באיזה סוג חוזה הם מועסקים), **יחול גם עלי.**

שוב עולה בברור, גם לאור הקביעות המפורשות במסמך הרשמי הנ"ל של הנציבות עצמה, וגם מהאמור בסעיף 17 לחוזה בינינו, ובנוסף לאמור בסעיף 12 לחוזה כנ"ל, שהשכר הקובע לתקופת כתב המינוי שלי צריך להיות כמו לחשבים בכירים אחרים דהיינו: **+46 בשיא הותק**, (ולא +44 כפי שנקבע במכתב של אהרונב).

3. בניגוד למקרה שלי, מר אהרונב עצמו קבע בחתימתו כי ע"פ האמור בחוזה **זהה לחלוטין של חשבים בכירים אחרים יש לחשב את השכר הקובע לגימלא לתקופת כתב המינוי לפי דרגה +46 בשיא הותק** (ולא לפי +44).

לדוגמא: במכתב למינהלת הגימלאות בעניינו של מר ראובן פרנקנבורג למשל (או עמי טלמור ואחרים), שכמוני השלים יותר מ-40 שנה בשרות המדינה ומשנת 1990 הועסק כחשב בכיר בחוזה הזהה לחלוטין

לשלי, הורה מר אהרונוב שהגימלא לתקופת כתב המינוי (שהיתה קצרה משלי) תחושב לפי דרגה +46 בשיא הותק (העתק מצ"ב פעם נוספת).

מכאן שלא רק שדרגה 44 איננה "ע"פ האמור בחוזה" אלא שהיא ייחודית ומפלה אותי לרעה!

4. המדינה הודיעה לי בכתב כל חודש במשך שנים ארוכות בהן עבדתי, כי ע"פ תנאי החוזה שלי, שכרי הקובע לגימלאות בגין תקופת המינוי יהיה לפי דרגה +46 בשיא הותק (ולא 44). כך נאמר לי שוב ושוב גם במחלקת המשכורת באוצר.

בפועל, ובניגוד לאמור במכתבך, המדינה גם ניכתה לאורך שנים, בתאום ועל דעת נש"מ, סכומים משמעותיים משכרי לפי דרגה +46 בשיא הותק, כחלקי במימון עלויות הפנסיה שלי.

פרוט ואסמכתאות לנ"ל, ראה במכתבי הראשון אליכם מיום 8.1.13.

במכתבך אתה מתעלם מכל זאת וממשיך למעשה בטעונוך מ-13.2.13 "אחרי בדיקה מעמיקה", שהכל היה "בטעות". לשיטתך, כל הודעות המדינה בכתובים שהדרגה היא +46, כל החישובים והניכויים שביצעה המדינה לפי דרגה +46, כל תכניות האישיות שהתבססו על עובדות אלו ומידע מתמשך שגימלתי תתבסס, בין היתר, על דרגה +46 - הכל "טעות". כל המערכות, החשכ"ל, המל"מ, נש"מ, הממונה על השכר, עובדי הגזבריות וגם אני, כולם - ללא יוצא מן הכלל - התנהלו לדעתך "בטעות".

על בסיס טעון מופרך זה אתה מגוון במכתבך - בשם אותה מדינה כביכול - על נוסחה מפלה ושרירותית שלא ע"פ החוזה, שנכתבה לטענתך ב-21.8.12, כלאמר: רק אחרי שב-31.7.12 עבודתי הופסקה, "תיקנתם" חד צדדית ורטוראקטיבית את ה"טעויות", וגזלתם ממני זכויות שצברתי בתום לב. הדבר דומה לחברת ביטוח, שגבתה עשרות שנים פרמיות ולבסוף מנסה לחמוק מתשלום הביטוח (או הפנסיה) באמתלא מופרכת שגביית הפרמיות היתה "בטעות" והיא "מציעה" להחזיר את הפרמיות!

מכל האמור לעיל ברור שבגין תקופת כתב המינוי הגימלא צריכה להתבסס על דרגה +46 ולא +44.

לגבי שיטת החישוב:

לא אחזור על הטעונוים המפורטים בעירעור המקורי שלי (מ-8.1.13) שלפי החוזה וההבנות הנלוות יש לחשב ראשית את הגימלא על כל השנים ה"טובות" (2% לשנה) ואת היתרה לפי כתב המינוי (=דרגה +46). מכתבך מתעלם מטיעוניי ומצדיק למעשה שיטת חישוב ייחודית שלא תואמת לחוזה ולהבנות הנלוות ושבעטיה הגימלא שלי נמוכה מ-2% לשנה, בניגוד לחוק, כמפורט במכתביי.

אכן, מי שחתם בזמנו על הנספח לחוזה (50% פנסיה לפי משכורת החוזה גם כאשר מספר שנות עבודתו בחוזה קטן מהשאר) ויתר למעשה על שיטת חישוב זו. אני לא חתמתי על הנספח כי הבנתי שאחרי 35 שנה היתרון הופך לחסרון (אם יותר מ-50% משנות עבודה הם בחוזה) (ר' מכתבי לנש"מ מ-26.5.1995) ולכן נשאיתי זכאי לחישוב הנ"ל ללא צורך בשינוי שאישרתם (לדברך מ-1.1.14) המחזיר את שיטת החישוב הנ"ל לחתומים על הנספח.

אדגיש שוב: כל הניכויים ממשכורתי בוצעו בהתאם לשיטת החישוב הנ"ל, ביה"ד לעבודה נתן לאחרונה גושפנקא לכך (פרנקנבורג) וכך הבינו כולם החוזה (ר' למשל מכתב מ"מ הנציב ד. פרלשטיין אל הסגל הבכיר מ-14.5.95 הכותב: "כל שנה נוספת של עבודה מזכה לגימלא לפי המשכורת של החוזה" ללא שקלול (סעיף 10ג)).

לסיכום, ומעבר לכל ההנמקות לעיל ובמכתביי השונים:

על פי המכתב של המשנה לנציב מ-24.1.2005 וע"פ סעיף 17 לחוזה, כמפורט לעיל (סעיף 2), אני זכאי לחישוב הפנסיה כמו לחשבים הבכירים האחרים, דהיינו:

א: גימלא לתקופת החוזה:

משכורת אחרונה, כפול 2%, כפול מספר שנות העבודה בחוזה,

+ ב: יתרת גימלא, המגיעה לי בגין שנות העבודה בכתב מינוי:

לפי דרגה +46 בשיא הותק * 2% לשנה.

אני חוזר ומבקש שתתקנו רטוראקטיבית את נוסחת חישוב הגימלא שלי בהתאם לנוסחה זו, מבלי לאלצני לפנות לערכאות.

בברכה

ש. הכסטר

טל: 053-5318186

העתקים: עו"ד מ. דיין, נציב שירות המדינה

מר אהרונוב, סגן בכיר לנציב שירות המדינה

מר יהונתן מלצר, רכז שכר ותנאי שירות, אגף החשכ"ל, משרד האוצר